

Co pro mě znamenal misijní výjezd do Estonska?

Martin Šindelář, KS Praha

Dříve, než budu psát o tom co jsem zažil na misii v Estonsku, tak bych rád napsal, co předcházelo mé cestě na misii. Vždy jsem si myslel, že je pro můj život spousta povolání, ale misie byla věc, která mě nepřitahovala a říkal jsem si, že pro mě rozhodně není. Na podzim minulého roku jsem se ovšem v modlitbě nějak dostal k tomu, že bych něco takového chtěl zkusit. No a zanedlouho mi volala Maruška Kunzmannová, že má pocit, že by mi měla výjezd nabídnout. Neváhal jsem a hned jsem se rozhodl, že pojedu – myslím, že to byla Boží vůle!

Hned po příjezdu do Estonska jsem byl nadšený. Mám rád poznávání nových oblastí a Estonsko je krásné. Níže bych rád zmínil tři věci, které se mě nejvíce dotkly během služby.

První je z hledání pokladů. Při hledání jsem byl ve skupině s Pavlem Neústupným a jednou estonskou sestřičkou. Neměl jsem nikterak velké očekávání, protože jsem v minulosti nikdy nic nenašel. Nakonec jsem na papíru měl: Mladý kluk s kšiltovkou, Lavička, Oranžová, Zranění ze sportu a jméno, které si již nepamatuji. Hned poté co jsme vyrazili poklad hledat, tak jsme si všimli, že jdeme okolo skateparku, který měl výrazně ORANŽOVOU stranu. Zamířili jsme do něj a v něm pod rampou seděl na LAVIČCE MLADÝ KLUK s ORANŽOVOU KŠILTOVKOU natištěnou na triku. Mluvili jsme s ním a měl nějaké ZRANĚNÍ. Poté jsme se za něho mohli modlit. Bylo to pro mě povzbuzení, protože jsme mimo jména vše našli.

Pak jsme dále pokračovali cestou městem a hledali jsme další poklady. Nakonec jsme došli až k polosuché řece, kde jsme na druhé straně viděli hlouček dětí s rodiči. Rozhodli jsme se, že jim dáme pozvánky na evangelizaci. Sundal jsem si tedy boty a vyrazil do řeky, že ji přebrodím. Vzápětí jsem se ovšem ponořil víc než po kolena v bahně. Pavel z toho byl nadšený a fotografoval. Když jsem se v řece umyl, tak jsme se shodli, že pravou misii doprovázejí takovéto veselé zážitky.

Další pro mě velmi povzbudivá věc byla z jednoho večera po poslední evangelizaci. Měli jsme krásnou večeři, která byla doprovázena chválami a nakonec modlitbami ve skupinkách. Během večera se mi připomnělo, že mě Bůh někdy posílá za někým s prorockým slovem. Měl jsem touhu někomu posloužit, a tak jsem se za to pomodlil a přišlo mi, že pro jednu estonskou sestřičku mám nějaké slovo. Šel jsem tedy ještě s Janou Říhovou z našeho týmu (kvůli překladu) slovo vyřídit. Myslím, že slovo bylo skutečně od Pána, a že přineslo povzbuzení. Poté jsme se mohli ještě modlit a byl to krásný čas! Měl jsem z toho velkou radost.

Poslední zážitek mám z výletu k moři, kdy jsem věřím na Boží vedení majiteli námořnického muzea mohl dát DVD Ježíš a on ho s vděčností přijal.

Závěrem mohu říci, že jsem v Estonsku poznal úžasné lidi, mám v srdci spoustu vzpomínek a zážitků. A věřím, že se tam jednou vrátím!

www.go-east-mission.net, září 2014

Anglická verze [zde](#)

Estonská verze [zde](#)